

บทที่ 3

ผลการวิจัย

จากผลการทดลองฝึกกระบวนการควบคุมตนเอง เพื่อลดความวิตกกังวลในการเตรียมตัวสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ระดับคะแนนความวิตกกังวลที่ได้จากแบบวัด DES+A ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนและหลังการทดลอง แสดงในตารางที่ 3.1

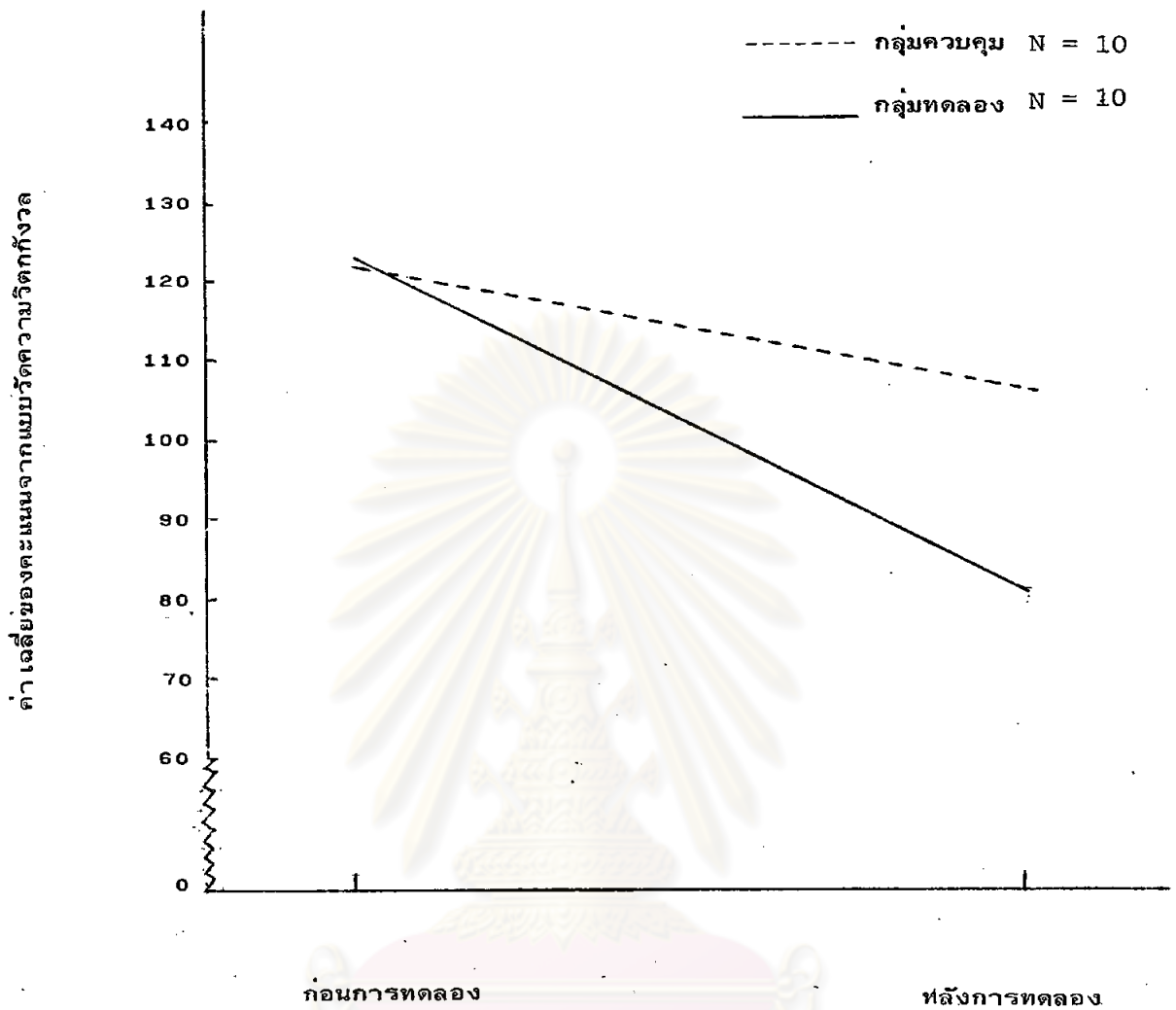
คนที่	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	คะแนนที่เปลี่ยนแปลง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	คะแนนที่เปลี่ยนแปลง
1	141	104	37	129	123	6
2	128	83	45	129	95	34
3	126	68	58	127	120	7
4	124	69	55	124	100	24
5	121	90	31	122	106	16
6	121	70	51	122	115	7
7	120	76	44	122	106	16
8	119	73	46	116	100	16
9	117	94	23	114	98	16
10	116	75	41	113	116	-3
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	123.3	80.2	43.1	121.8	107.9	13.9
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	7.28	12.18	10.70	5.85	9.93	10.38

ตารางที่ 3.1 แสดงค่าคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนและหลังการทดลอง, คะแนนที่เปลี่ยนแปลง (gained score), ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังการทดลองของแต่ละกลุ่ม

ตารางที่ 3.1 แสดงว่าคะแนนที่ได้จากแบบวัดความวิตกกังวลของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแต่ละคู่มิค่าใกล้เคียงกันในระยะก่อนการทดลอง คือแตกต่างกันระหว่าง 0-3 คะแนน ยกเว้นเพียงคู่เดียวที่แตกต่างกัน 12 คะแนน และเมื่อคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยแล้ว พบว่าค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มต่างกัน 1.5 คะแนน โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมเล็กน้อย และเมื่อนำไปทดสอบค่าที (t-test) แล้ว ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ในระยะหลังการทดลอง ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มเปลี่ยนแปลงไป โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยลดลงจาก 123.3 เป็น 80.2 ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นคะแนนเฉลี่ยในระยะหลังการทดลองลดลงเช่นกัน คือลดลงจาก 121.8 เป็น 107.9 ค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มในระยะหลังการทดลองนี้ต่างกัน 27.7 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เปลี่ยนแปลง (gained score) ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้ว ปรากฏว่ากลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่เปลี่ยนแปลงน้อยกว่ากลุ่มทดลองอยู่ 29.2 คะแนน สำหรับระดับการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยจากคะแนนในแบบวัดความวิตกกังวลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนและหลังการทดลองนี้ ได้แสดงเป็นกราฟเปรียบเทียบไว้ในภาพที่ 3.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3.1 กราฟ เปรียบ เทียบค่า เฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนและหลังการทดลอง

จากกราฟแสดงให้เห็นว่าค่า เฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันในระยะก่อนการทดลอง แต่ในระยะหลังการทดลองนั้น กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มควบคุม ผู้วิจัยนำผลที่ได้นี้ไปวิเคราะห์หาค่าที่ (t-test) เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ โดยใช้วิธีการทดสอบความ เท่า เทียมกันของค่าสหสัมพันธ์ที่ขึ้นต่อกัน (Comparison of Tests of the Equality of Dependent Correlation Coefficient) พบว่ากลุ่มทดลองสามารถลดความวิตกกังวลได้มากกว่ากลุ่มควบคุมอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างแสดงในตารางที่ 3.2

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			ค่าสหสัมพันธ์ก่อน และหลังการทดลอง (r)	การทดสอบค่า (t-test)
	\bar{X}	S.D.	ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนน ก่อนการทดลองระหว่าง กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S.D.	ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนน หลังการทดลองระหว่าง กลุ่มตัวอย่าง		
กลุ่มทดลอง	123.3	7.28		80.2	12.18			
กลุ่มควบคุม	121.8	5.85	0.115	107.9	9.93	-0.775	0.128	4.67*

* P < .05

ตารางที่ 3.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลในระยะ
ก่อนและหลังการทดลอง, ค่าสหสัมพันธ์ และผลจากการทดสอบค่าที (t-test)

จากตารางที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทดสอบความเท่าเทียมกันของค่าสหสัมพันธ์ที่ขึ้นต่อกัน พบว่ากลุ่มทดลองสามารถลดความวิตกกังวลในการเตรียมตัวสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้มากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($P < .05$) แสดงว่าการฝึกกระบวนการควบคุมตนเองสามารถลดความวิตกกังวลในการเตรียมตัวสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแก่กลุ่มที่ได้รับการฝึกมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย